

In nebeška popotnika sta prehodila vse naše kraje. Ni ga bilo šolarja, ki bi ne bil šel mimo njiju, ali premalo, dosti premalo je bilo vmes vrednih. In zato je pri nas še zdaj toliko siromašnih občin.

France Bevk

Zakaj Judje ne jedo svinjine

Tako mi je pripovedoval star očanec s pipo v ustih, tako vam ponovim tudi jaz, niti besede nisem dostavil.

Takrat je to bilo, ko je Jezus hodil po svetu, romal iz kraja v kraj po Judovski deželi in oznanjeval nauk ljubezni. Mnogi se niso mogli upirati čaru njegovih besed, spreobračali so se k novi veri, nekateri izmed njih je postal Jezusov učenec in apostol, hodil z Odrešenikom po deželi in pomagal množiti občino krščanskih vernikov.

Premnogi pa so bili zaslepljeni in niso poslušali Jezusovega nauka. Kakor so ga prvi ljubili in častili, tako so ga poslednji sovražili, zasramovali in preganjali. Kjer koli so ga zagledali, so v trumah tekli za njim, se mu rogali, mu pljuvali na obleko in pobirali kamenje, da bi ga kamenjali. Jezus se je moral pogosto zateči v kako hišo, kjer so ga sprejeli z odprtimi rokami, da je našel zavetje. Medtem ko so Judje vreščali pred hišo in ga psovali, je Jezus poučeval domače v besedi, ki je bila od Očeta. Poučeval je tako dolgo, da so se sovražniki naveličali in se razšli.

Nekoč pa se niso hoteli raziti. Čakali so, da se Jezus zopet prikaže, da ga sprejmejo s pljunki in zasramovanjem. Ker pa se je Jezus dolgo mudil, so se dolgočasili in si iz dolgega časa izmišljali, katero naj Jezusu zagodejo, ko se prikaže. Eden izmed njih si je izmislil nekaj posebnega, da so se Judje glasno zasmeli in ni bilo odobravanja ne konca ne kraja. Prinesli so veliko kad, pokrili z njo hudomušneža in čakali Jezusa.

Ko se je ta slednjič prikazal s svojimi učenci, so mu dejali:

»Jezus, ki trdiš, da si božji sin in da ti nič ni skritega, povej, kaj je pod to kadjo in ti bomo verjeli, da si večji od katerega naših prerokov.« In ne da bi kaj pomišljal, jim je Jezus odgovoril:

»Pod kadjo je svinja.«

Judje so se na ves glas zasmeli.

»Ha, ha, ha! Nisi uganil. Poglej!«

Odvalili so kad, a glej, izpod nje ni prišel njihov brat, eden izmed Judov, ki so ga bili skrili, prikazala se je svinja, žalostno zakrulila in plašna pobegnila med hišami.

Ko so Judje to videli, so ostrmeli, a v svoji zakrknjenosti niso videli v tem prsta božjega, še vedno niso hoteli Jezusa spoznati za Odrešenika, ampak so se v skrbi za svojega brata, ki je postal svinja, zgrabili za lase in zakričali: »O, jov, gorjé!« In nato so vsi hkrati kričé stekli za njim, da bi ga ujeli.

Ko pa je svinja zaslišala za seboj krik in cepetanje nog, se je še huje prestrašila, tekla je, kar so jo nesle noge. V trenutku, ko so ji bili Judje tik za petami, je dohitela čredo svinj, ki so jo gnali na pašo, in se pomešala mednje.

Ko so Judje to videli, so si raztrgali oblačila in glave potresli s pelom, vpitja in tarnanja pa ni bilo ne konca ne kraja. Svinje so bile vse enake — kdo bi razločil, katera je bila malo prej pod kadjo?

In od takrat Judje ne jedó svinjine, ker se bojijo, da ne bi jedli lastnega brata.

Briški motiv.